

SPROSTOWANIA**Sprostowanie komunikatu w Dzienniku Urzędowym w sprawie C-528/11**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 370 z dnia 17 grudnia 2011 r.)

(2012/C 133/64)

Treść komunikatu w Dzienniku Urzędowym w sprawie C-528/11 Halaf zostaje zmieniona następująco:

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen Sad Sofia-grad (Bułgaria) w dniu 18 października 2011 r. — Zuheyr Freyeh Halaf przeciwko Darzhavna agentsia za bezhantsite pri Ministerski savet

(Sprawa C-528/11)

(2011/C 370/30)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administrativen Sad Sofia-grad

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Zuheyr Freyeh Halaf

Strona pozwana: Darzhavna agentsia za bezhantsite pri Ministerski savet

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 3 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (!) należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza, by państwo członkowskie przejęło odpowiedzialność za rozpatrzenie wniosku o azyl, jeżeli w przypadku osoby ubiegającej się o azyl nie występują osobiste okoliczności, które uzasadniałyby zastosowanie klauzuli humanitarnej z art. 15 tego rozporządzenia, i jeżeli państwo członkowskie właściwe na podstawie art. 3 ust. 1 rozporządzenia nie odpowiedziało na wniosek o przyjęcie z powrotem zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia nr 343/2003, a rozporządzenie to nie zawiera przepisów dotyczących przestrzegania zasady solidarności zgodnie z art. 80 TFUE?
2. Jaką treść ma prawo do azylu zgodnie z art. 18 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z jej art. 53 oraz w związku z definicją zawartą w art. 2 lit. c) i motywem 12 rozporządzenia nr 343/2003?
3. Czy art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 343/2003 w związku z istniejącym na podstawie art. 78 ust. 1 TFUE zobowiązaniu do przestrzegania instrumentów prawa międzynarodowego w dziedzinie azylu należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie są zobowiązane zwrócić się w procedurze określenia właściwego państwa członkowskiego zgodnie z rozporządzeniem nr 343/2003 o przedstawienie opinii do Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców (UNHCR), jeżeli w aktach tego Biura przytoczone są okoliczności faktyczne i wnioski, zgodnie z którymi właściwe na mocy art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 343/2003 państwo członkowskie narusza przepisy prawa Unii w dziedzinie azylu?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie wnosi się o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Jeżeli nie wystąpi się o taką opinię Biura UNHCR, czy narusza to istotnie procedurę określenia właściwego państwa członkowskiego zgodnie z art. 3 rozporządzenia nr 343/2003 i czy naruszone zostaną przez to prawo do dobrej administracji i prawo do skutecznego środka prawnego zgodnie z art. 41 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności również w świetle art. 21 dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich ⁽²⁾, który przewiduje prawo tego Biura do przedstawienia opinii przy rozpatrywaniu poszczególnych wniosków o udzielenie azylu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 50, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 326, s. 13.
